

ת"פ 20/02/2021 - מדינת ישראל נגד דניאל בטיט

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 20-2021-2021 מדינת ישראל נ' בטיט
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד

הנאשם דניאל בטיט

גזר דין

כתב האישום וההיליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן (בשנייה) בעבירה תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן - חוק העונשין) ובבעבירה איוומיים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בכתב האישום מתואר כי ביום 24.9.19 ביצע הנאשם עבודות שיפוץ בדירה השיכת לבתה של המטלוננת. בן זוגה של הבית (להלן - המטלונן) הגיע לדירה ובקש מהנאשם לקבל חשבונית טרם קבלת תשלום על ביצוע עבודות השיפוץ. בתגובהה תקף הנאשם את המטלונן בכך שחייב בידו באמצעות מוט ברזל. כתוצאה לכך נגרם למטלון חתק באורך 3 ס"מ ובעומק 1 ס"מ בין אצבעות/3. בהמשך, התקשר הנאשם למטלוננת ואים עלייה באומרו "... אני אביא לו עוד דקירות בבטן... לפניו שיתחנן עם הבית שלו יהיה לו עוד עשר דקירות בבטן... אני אבוא לטפל בו".

2. הודהת הנאשם באהה במסגרת הסדר טיעון בו תוקן כתב האישום, הצדדים הסכימו שהנאשם ישלח לשירות המבחן וככל שההתס考יר יהיה חיובי תעזור המאשימה לעונש בעבודות שירות ואיילו ההגנה תוכל לטעון באופן חופשי. אומר כבר עתה כי בסופו של יום, ולאחר שהנאשם שולב בטיפול, ניתנה בעניינו המלצה שיקומית-טיפולית, והצדדים טענו בהתאם להסכמה זו.

תסקרי שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיע חמישה תסקרים בעניינו של הנאשם שהתרפרשו על פני תקופה ארוכה. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ראו: ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)), ובתמצית יאמר כי הנאשם כבן 63, גrown ואב לשלושה ילדים בגדירים ועברית נקי. במשך השנים התרנס הנאשם מעבודה בתחום התחזקה והאינסטלציה, אך כיום אינו עובד ומתקיים מקצתה הבחתה הכנסה. בתחילת התרשם שירות המבחן כי

עמוד 1

הנאשם נוקט בעמדה השכלתית ואינו מקבל אחריות מלאה למשיו, מתקשה להציג על כלים התנהגותיים ולהכיר בכך שמדובר במתלון. בהמשך, שינה הנאשם עמדתו והביע נוכנות להשתלב בהליך טיפול, ומשכך נדחו הדינומים מעט לעת. לבסוף התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגלה אחריות, מתמיד הגיע לטיפול באופן סדייר, משתף פעולה והחל לבחון את דפוסי התנהגותו. ההתרשם הכלול היה שקיימת חשיבות לשילובו בהליך טיפול ממושך, שעשוו לסייע בהפחחת גורמי הסיכון, וברחוב דברים אלו הומלץ להטיל עליו צו מבן וענישה מוחשית של 200 שעות של"צ.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הפניה לחומרת המעשה ונטען שהערכים המוגנים שנפגעו הם שלוחות נפשו וגופו של המתלון וכן הגנה על הציבור. הוגשה פסיקה ונטען כי מתחם העונש ההולם נع בין שישה חודשים מס' שיכול וירוץ בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשים מס' מסר בפועל. ביחס לעונש הרاءו לנאים נטען כי תסקירות שירות המבחן ממליצ על עונשה המחייבת חrigga מתחם העונשה וכי אין הצדקה לכך במקרה זה, בין היתר בשל כך שמדובר בהליך טיפול המצו בראשיתו. ביחס לעונש הרاءו לנאים הביאה המאשימה בחשבון את עברו הנקי והודאותו בבחירה העברית, ובהתאם להסדר הטיעון עטרה לתשעה חודשים מס' לriskio בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי, צו מבן, פיצוי והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באדם שאינו צעיר, הסובל מצבי בריאותי רעוע ומתקיים מקצועת הבטחת הכנסתה. נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי מאז המקרה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. ביחס לביצוע העבירה נטען שאין מדובר בנסיבות ביצוע חמורות והairoע לא הסלים. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי חלקו התחתון הוא צו מבן וחילקו העליון מסר קצר לriskio בדרך של עבודות שירות. בrama האופרטיבית עטרה ההגנה להביא בחשבון שיקולי שיקום, לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ, צו מבן ופיקוח.

6. הנאשם בדבריו האחרון הביע צער על מעשיו, קיבל אחריות וציין שבכוננותו להתמיד בבחירה צו של"צ אף מעבר לשעות שיוטלו עליו, ככל שכך יקבע עונשו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש

7. **הערכים המוגנים בסיס העבירה:** הערכיהם שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר על פגיעה בשלום גופו, כבודה ובטחונו של המתלון. האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלון אינה קלה, והיא אף הותירה בו חבלה. יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 4813/15 **מולס פלאח נ' מדינת ישראל** (22.3.2016):

"לモותר להזכיר מילימ אודות חומרתן של עבירות אלימות, הפגעות בערכיהם חברתיים נעלים, ובראשם חי אדם ושלמות הגוף. בית משפט זה נתן דעתו, ולא אחת, על הצורך לעקוף מן השורש את "תת-תרבות הסיכון", תוך הפעלת אמצעי עונישה אשר ישמשו הרתעה

לربים מפני נקיטה באמצעות אלימים כדי לנחל סכסוכים ... האמור מקבל משנה תוקף כאשר מדובר בנקיטה באמצעות אליים העולמים לגרום לפציעות קשות ביותר, כמו במקרה שלפנינו, ואף למתוצאות קטלניות".

ביחס לפתרון סכסוכים בדרכים אלימות נקבע לא אחת כי:

"עמדנו לא פעם על כך שפתרון סכסוכים בדרך אלימות ועשית דין עצמי מבטאים 'לא רק זלזול בערך חי' אדם, אלא בכל אותם יסודות שקיומה של חבירה מתוקנת תלוי בהם. מחובתו של בית המשפט לשרש התנהגות מעין זו לאור השלכותיה הרות האסון' (ע"פ 8/08/1645 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (3.9.2009) (ע"פ 5851/19 מדינת ישראל נ' אהוד אברג'יל ואח' (2.2.2020)).

8. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** אקדמי ואומר כי נסיבות האירוע לא הובהרו עד תום וכתב האישום לא פירט את מלאה הנסיבות, זולת בבקשת המתלוון לקבל חשבונית מס טרם תשולם, דרישת שככל הנראה הייתה הטריגר לאירוע. אצין בהקשר זה שהסנגור פירט בטיעונו לעונש את נסיבות האירוע לשיטתו, אך ברוי שאין מקום לכך אשר קיימת הודהה בכתב אישום מתוקן (סעיף 40(ד) לחוק העונשין; ע"פ 858/20 פארס ג'ארבאן נ' מדינת ישראל (2.7.2020)). עם זאת, אף אם אכן שמדובר בתגבורות מסוימת של המתלוון (ואיני קובע כך), ברוי שתגובתו של הנאשם הייתה אלימה ובلتוי פרופורציונאלית. לכך יש להוסיף את מהות הכלוי (מוות ברזל) בו עשה שימוש הנאשם שהוא בעל פוטנציאל לجرائم נזק. מנגד אצין שהכלוי לא כoon לאיבר רגש ולמצער אין טענה כזו בכתב האישום, ויש להניח עבור הנאשם את ההנחה הטובה ביותר עבورو. ביחס לנזק אצין שבפועל לא נגרם נזק חמור, אף שאין להקל בו ראש. אף האיומים בהם עשה הנאשם שימוש היו בוטים, אם כי יש לציין שהם לא הופיעו כלפי מושא האים אלא כלפי המתלוונת ויש בכך להוכיח במעט את חומרת תוכאתם כלפי השומע. עוד אצין כי דומה שאין חולק שהאירוע לא היה מתוכנן אלא התפתח באופן ספונטני על רקע הויכוח שבין הצדדים.

9. **מידיניות הענישה הנוגגת:** לצורך בחינת מידיניות הענישה הנוגגת במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: ע"פ 4519/12 מדינת ישראל נ' יוסף אנטקשויל (1.11.2012), בו הועמד עונשו של הנאשם על 9 חודשים מאסר בפועל, חלף 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות, בגין תקיפתו ופציעתו של המתלוון באמצעות מקל בכל חלקי גופו; רע"פ 5675/15 ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל (24.8.2015), בו נדחתה בקשה של הנאשם לרשות ערעור על חומרת עונשו - 8 חודשים מאסר, חלף 5 חודשים עבודות שירות, לאחר שהכח את המתלוון בראשו באמצעות בקבוק והוא לחתר מדם; רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.2015), בו נדחתה בקשה של הנאשם לרשות ערעור על חומרת עונשו - 8 חודשים מאסר בפועל, לאחר שהכח אחר באמצעות חפץ חד בראשו ופצע אותו; רע"פ 1601/14 פרץ נ' מדינת ישראל (3.3.2014), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 10 חודשים מאסר בפועל, לאחר שתקף את המתלוון באמצעות בקבוק זכויות בראשו; רע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.2014), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 12 חודשים מאסר בפועל, לאחר שהכח בקבוק על ראשו של אחר והוא לחתר באורך 10 ס"מ; ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' דניס ברזנסקי (22.3.2010), בו נדחה ערעור המדינה על קולות עונשו של הנאשם - 6 חודשים מאסר בעבודות שירות - בגין תקיפתו ופציעתו של המתלוון באמצעות בקבוק זכויות בראשו. בעניין זה ניתן הבקרה לשיקולי שיקום; ת"פ 46209-02-15 מדינת ישראל נ' שלמה צגאי (26.6.2016), בו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של

ממש, בכר שבעת שהוא בגילופין תקף את מעסיקו באמצעות אלה, על רקע סכום כספי. נקבע מתוך ענישה הנע בין מספר חדש מסר לרצוי בדרך של עבודות שירות ועד 9 חודשים מסר בפועל. בית המשפט סטה מהמתמחם, משיקולי שיקום, ועל הנאשם הוטלו מסר מותנה, צו של"צ, צו מבחן, קנס ופיצוי; ת"פ 16-03-65113 **מדינת ישראל נ' מלכה** (18.10.2017), בו נידון הנאשם לעונש מסר בן שישה חודשים בעבודות שירות, בשילוב צו מבחן, וזאת בשל כך שabit בראשו של המתلون באמצעות קפץ מתכת וגרם לו לחבלה. האירוע התרחש במקום העבודה והתקיפה התרבעה בצוותא וכללה אף מכת אגרוף לרأسו של המתلون; ת"פ 15-07-15515 **מדינת ישראל נ' אחולאי** (12.9.2016), בו נידון הנאשם ל-6 חודשים מסר בעבודות שירות לאחר שהיכה את המתلون בצוותא באמצעות פרופיל מתכת בראשו וגרם לו לחתכים שהצריכו טיפולים.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתוך הענישה ההולם את העבירות מושא עניינו נع בין עונש מסר מותנה ועד 12 חודשים מסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. אקדמי ואומר כי לדידי הוכחו סיכויי שיקום בעניינו של הנאשם אשר יש בהם להשליך על קביעת עונשו. אכן, לצורך היעדרות לעמודת ההגנה אין צורך, עקרונית, בחריגה בשל סיכויי שיקום, ואולם ללא הוכחת סיכויי שיקום, לעמודת המאשימה לעונש מסר בעבודות שירות הייתה ראהיה בעניין. אפרט לעמודתי להלן.

12. אין חולק על חומרתה של העבירה ואת הדברים פירטתי לעיל. ואולם, חרף זאת אינני סבור שהעונש ההולם את נסיבות המקירה הוא מסר ولو בדרך של עבודות שירות._CIDOU, בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לצאת לcola ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "ה הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמידה, בין היתר, מעברו של הנאשם; מישטור הפעולה שלו עם רשות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגוייסות משפחתיות לצידו של הנאשם". (רע"פ 13/7683 **דוד פרלמן נ' מדינת ישראל** (23.2.2014); ע"פ 17/6637 **אליזבט קריינדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018)). כאשר ניתן לחרוג ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקול, קל וחומר שהדבר יכול להשליך על בחירת סוג ומידת העונש בתחום המתחם.

13. הנאשם אינו צער (כبن 63) וזה הסתברכותו הראשונה עם החוק. האירוע אינו מאפיין את התנהגותו והוא חריג בנוף חייו. הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשי הבייע Chrta. על אף שבתחילת החזיק בעמדות נוקשות, ניכר היה כי עם השתלבותו בהליך הטיפול שינה גישתו וההתרשמות הכלולית הייתה מנוכנות ממשית לשינוי ובתקיר האחרון צוין כי רמת הסיכון פחתה. על רקע זה התרשם שירות המבחן מנזקקות טיפולית וכן שה הנאשם יוכל להיתר מהליך טיפול שעשוי אף להפחית מרמת הסיכון להישנות עבירות בעtid. לא התעלמתי מכך שמדובר הטיפול המציג בראשיתו וכי "המשקל שיש לסתור לשיוקלי שיקום אמור להיות מושפע מאורכה של כבורת הדרכ ש כבר עבר הנאשם" (רע"פ 21/1167 **טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל** (31.5.2021)). ואולם במקרה זה כבורת הדרכ שעבר הנאשם תואמת את ההקללה העונשית לה הוא זוכה בשל סיכויי השיקום ומכלול הנסיבות. لكن המלצה שירות המבחן מקובלת עלי. שירות המבחן הוא הגוף המקצועני האמון על שיקום נאים וועל הערכת הסיכויים לכך. קצין המבחן משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט לעניין זה, ועל אף שאין הכרח לאמץ את המלצתו, ברוי כי להמלצת שירות המבחן משקל ממשי בובאו של בית

המשפט לגזר את דיןו של הנאשם (ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2012)). אך יש להוסיף את חלוף הזמן מביצוע העבירות (כשנתיים וחצי) ואת העובדה שמאז לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הבאתו עוד בחשבון את מצבו הבריאותי של הנאשם וכן את מצבה הבריאותי של ביתו.

14. בנתונים אלו סברתי שעונש בדמות צו של"צ בשילוב מבחן ופיצוי, הולם נכונה את נסיבות העוסה והמעשה. אציג שהנאם אינו מסים את ההליך כתע וכל שלא ישתף פעולה עם שירות המבחן, ובוודאי אם יעבור עבירה נוספת, יחדש הילך נגדו והוא ישא בעונש ההולם את מעשו (עפ"ג 39953-11-13 סבח נ' מדינת ישראל (23.1.2014)). אוסף שבכונתי להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף לא מבוטל, כהמלצת שירות המבחן, מהוועה ענישה מוחשית, הגם שבבסיסה אלמנט חינוכי-שיוקומי. בכך ייווצר לדידי תמהיל עונשי ראו שיש בו להשיג את תכלית העונשה בצד שמירה על סיכון השיקום. לא התעלמתי מההבדל המעשי-עררכי שבין עונש מסר בעבודות שירות לבן צו של"צ (רע"פ 10002/10 מדינת ישראל נ' ניסים מ/or (18.7.2018)) ואולם, דומה בעיני, כאמור, שעונש מסר - ولو בעבודות שירות - הוא בבחינת החמורה שניית להימנע ממנו בנסיבות מקרה זה וכי צו של"צ, בשילוב צו מבחן ופיצוי כספי, מהווים ענישה כוללת ראוייה. למען הסר ספק, אציג שלא סברתי שניית להסתפק במרקחה זה בעונש המצרי בתקחית המתחם (הינו מסר מותנה בלבד), אלא שיש להוסיף לו צו של"צ ומבחן כמפורט לעיל (ואף ההגנה לא עתירה לכך).

15. סיכומו של דבר, לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן לפחות 12 חודשים.

הסביר לנאים בלשון פשוטה שעליו לקיים את הוראות השירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפצעתו ולהטלה עונשים נוספים.

ב. מסר על תנאי לפחות 4 חודשים וה坦אי הוא שהנאם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירות אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.

ג. אני מחייב את הנאשם לבצע 200 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שגבש שירות המבחן.

הסביר לנאים בלשון פשוטה שעליו לקיים את הצו לשביות רצון השירות המבחן וכי הפרת הצו עלולה להוביל להפצעתו ולהטלה עונשים נוספים.

ד. פיצוי למטלון, ע"ת מס' 5, בסך 4,000LN. הפיצוי ישולם ב-8 תשלוםמים שווים ורכופים החל מיום

1.6.22 ובכל 1 לחודש. המאשינה תמציא לorzיכרות את פרטי חשבון הבנק של המתלוון ותביא לידיתו תוכנו של גזר הדין. מובהר למלוון שאין בפיצוי זה למצות את מלא נקי והוא רשאי להגיש בנושא תביעה אזרחית.

הودעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

orzיכרות תשליך את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י"א אדר ב' תשפ"ב, 14 מרץ 2022, במעמד הצדדים.